

дохожданието му е билъ гръма на топовете. Азъ знамъ, че, споредъ думите на турците, той билъ пратилъ ултиматумъ на вжзстанниците, преди да отвори оганя; но селяните отказватъ тоя фактъ, и понеже турците признаватъ, че камъ Азисъ-паша е имало прашани хора три пѣти да искатъ покровителство, то не е за вѣрване, че той е билъ получилъ отказъ да са предадатъ, когато са е явилъ на чело на единъ отрядъ редовна войска. Азъ знамъ, че Гварачино са е старалъ да добие доказателства за тоя фактъ, но убѣденъ сѣмъ, че достовѣрни свѣдения той не е можилъ да събере, защото обстоятелствата, признавани и отъ самите турци, говорятъ противното, именно, че вжзстанниците, които до тогава са държали юнашки, незабавно слѣдъ отварянieto на артиллерийския оганъ дошле въ отчаяние и вече не показвали ни най-малко съпротивление, а, като напуснали църквата, която можала да са държи дълго, благодарение на своето укрѣпено положение и многочисленни запаси храна, потърсили спасението си въ бѣгството.

Както са види, това трѣбало би да бѣде достатъчно доказателство за Гварачино, че бѣлгарете не сѣ са противили на редовните войски, но той са е старалъ до докаже, че тѣ сѣ продължавали и слѣдъ бѣганието си да са борятъ съ турците. Споредъ думите му, тѣ са затворили въ другата църква, която са намирала въ една долинка на другата страна на селото. Но тамъ е било немислимо съпротивлението. Случайно ние наедно пригледахме тая църква, защото Берингъ и Скайлеръ въ единъ день посѣтиха Перуница. Отъ сичките страни тая